

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 264. szám

2014. december

KENYÉRNEK JÖTTÉL

Kenyérnek jöttél éhező világba,
világosságnak sötét éjszakába,
fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,
vak zűrzavarban bizonyos tanácsnak.
Jöttél útnak, igazságnak, életnek,
s kicsiny gyermekként jászolba fektettek,
Jézus, Jézus!

Mért sínylődnének hát éhezve, szegényen,
mért tévelyegnénk világtalan éjben
tanácstalanul és halálraváltan
és úttalanul a hazug világban,
amikor benned mindent megnyerhetünk,
kis jászlad elé odatérdelhetünk,
Jézus, Jézus!

(Túrmezei Erzsébet)

Mit jelent adventben élni?

Máté 18: 23-35.

Akinek a szíve készen van, az adventben él.

Kérdezhetjük magunktól, hogy adventben élünk-e? Feltehetjük a kérdést, hogyan közeledik felénk az Úr Jézus? Advent a számvetést jelenti számunkra. Velem és veled akar Ő számot vetni. Akiknek képességeket adott, számon kéri azokat. Vannak, akiknek nincs „kiemelkedő ének-zene képességük”, de mindenki kapott valamit,

amivel szolgálni tudna! Én mit kaptam az Úrtól? Milyen ajándék az, amit az én életemben elhelyezett? Ő számot akar vetni az Ő szolgálival! Készülsz az adventben a karácsonyra? Hűségesek vagyunk azokon, amiket Tőle kaptunk? Tudjuk-e hozni azt, ami az Övé? A szolgálatok széles skálája van előttünk, mégis csak némelyek használhatják ki az alkalmakat? Kedves idősebb és fiatal testvérek, a bizonyságok és imádkozások tapasztalataival, lehetőségeivel, mit tudtok hozni az Úr Jézushoz, kinek az érkezését várjuk?

Vagy azt mondjuk, hogy nem tudjuk hozni! Vagy másféle, jobban kamatozó dolgokba vetted bele magad? Ezekkel a lehetőségekkel vissza is élhet az ember! Ne felejtse el, hogy csak annyi lesz, amennyit érte tettél. Most még eldöntheted, hogy a lehetőségeket figyelembe vedd! Az Úr oda szólít maga mellé. Az igében említett szolga adós volt megfizethetetlen összeggel. Vagy az Úr adós nekünk? Hajlamosak vagyunk arra gondolni, hogy mi az, amivel az Úr tartozik nekünk? Úgy vagyunk, hogy az áldásai jöhetnek, a gyógyításai is jöjjenek, de ha „Jövel Uram Jézus, hamar”, akkor megtorpanunk! Úgy járhatunk, mint a fenti igében levő szolga. Nem az volt a fő baj, hogy nem tudott fizetni, hanem az, hogy a kegyelmet nem tudta továbbadni. Az alapvető probléma nem az, hogy adósok vagyunk, hanem a kegyelmet visszautasítjuk. Nem azért kárhoznak el emberek, mert adósok, hanem azért, mert a kegyelmet

visszautasítják! A kezünk mindig ki van tárva, hogy tegyenek bele valamit. Amikor a számadásban megállunk, nem a kezünket kell tartani, hanem az a kérdés, hogy mit tudok adni, amit az Úr vár tőlem?

Az adventi csendben ismerjük fel az adósságunkat! Most nem az áldó vigasztalást kell várni, hanem az Úr Jézust, őt magát! Ő határozza meg, hogy mi az, amit ad nekem, és mi az, amit Ő akar? Lehetőségekkel rakta tele a mi szolgáló életünket, most megáll és megnézi, hogy van-e gyümölcs? Jézus gyümölcsöt keres, a levél mit sem ér. Hogy látjátok, testvéreim, milyen a gyümölcstermő élet? A lombok mögött van gyümölcs? „*Üres kézzel menjek-é el, úgy álljak ott az Úr előtt?*” Vagy az a vágyad, hogy belőled túlaradó formában törjön elő a hála? Karácsonyra készülünk és várjuk Őt! Ne az áldásaira gondoljunk csupán, hanem várjuk ŐT MAGÁT! Az evangélium többször fel fog hangozni a karácsonyra való készülésünkben, de a legfontosabb, hogy a lelkünk készüljön fel, hogy amikor megérkezik az Úr Jézus, kedvére való gyümölcsöket találhasson.

(Mészáros Lajos – Testvérek, 2010.dec.)

Bemerítés – 2014.11.23.

Az elmúlt hónap 23-án bemerítés volt gyülekezetünkben. Mindig nagy öröm, amikor új tagokkal bővül nagy családunk. „Öröm van a mennyben egy bűnös felett, ki megtérve hazaérkezett...” – énekeljük boldogan, amikor gyermekein döntenek az Úr mellett, és énekeljük boldogan, amikor a világból találnak haza olyanok, akik azelőtt nem ismerték a kegyelmet.

Most hatan válaszoltak igennel Jézus hívó szavára. Életükre sok áldást kívánunk. A következőkben új testvéreink – felvétel előtti – bizonyoságteieleiből olvashatunk.

Bizonyságtétel

Mészáros Hajnalka vagyok, 43 éves, 2 gyönyörű kislány édesanyja. Hivatásom szerint pedagógus.

Amikor 9 hónappal ezelőtt először idejöttem, azt gondoltam, és mondtam magamról, hogy nem vagyok vallásos, de van hitem. Azt hiszem, hogy az Úrral való kapcsolat mindig is bennem volt, de nyugodt, kényelmes életet éltem, amolyan „minden jól van” sorom volt. Becsületesen dolgoztam, foglalkoztam a gyermekeimmel, családommal. Valahogy. Nem hallottam a hívást, mert a magam gyártotta feladatok, fontos dolgok és elintéznivalók hálójában éltem. Próbáltam a saját erőmből intézni az életem, megoldani a gondjaim. Kaptam persze jeleket, de figyelmen kívül hagytam mindet. Így minden egyre nehezebbé vált körülöttem, kezdtem elveszteni a kapcsolatomat a szeretteimmel.

Persze az Urat „nem olyan fából faragták”, hogy ezt csak úgy hagyta volna. Rádöbbsentem, hogy én voltam a 100. elkóborolt bárány, és Ő eljött értem. Mivel nem születtem bele a hitbe, be kellett járnom az idáig vezető utat. Zarándok lettem, elhívott, megszólított. Aztán az Úr olyan élethelyzetet teremtett számomra, amelyet már nem tudtam kikerülni, de amiből csak az Ő vezetésével voltam képes kijönni. Kétségbeesésbe kergetett, hogy végre elinduljak felé.

Szerencsére az Úr mindig küld egy angyalt, aki segít. Köszönöm Piros Viola (kolléganőm) minden támogatását, szeretetét! Hálás vagyok Katona Béla lelkipásztorinak, aki a megtérésemhez vezető utamat egyengette.

Az utam elején azt hittem, hogy mindent elvett tőlem a jó Isten, felforgatta a nyugodt, biztonságosnak tűnő életem. Folyton azt kérdeztem, hogy miért történik mindez, miért én?

Persze mindenre megkaptam a választ a kellő időben, de meg kellett dolgoznom érte. A Megváltó nem hagyott kibúvót - mint egy jó edző - végigvitt a zarándoklat min-

den állomásán.

Tűzbe dobott, megégetett, megpróbált. A kínlódások és a nehézségek által új emberré változtatott. Kézen fogott, bevezetett a keskeny útra, és az isteni kegyelem köpönyegét rám borította. A kezem végig erősen fogta, megtartott, megvárt, amikor lerogytam.

Most már tudom, hogy számomra nincs más út, csak az Ő útja. Tudom, hogy békeséget, nyugalmat csak az Ő oltalmában talállok. Tudom, hogy nem véletlen állított próba elé. Tudom, hogy nem elvett tőlem, csak adott.

Csodát tett!

Csodát tett, mivel annak idején egyedül érkeztem és most itt van velem az egész családom, mindazok, akikről azt gondoltam, hogy elvesztettem őket.

Megmutatta a mélységeket csak azért, hogy láthassam a magasságot. Elhívott, megszólított, megváltott. Új emberré formált.

Azóta a lelkemben béke van, tudom, hogy bármi is történik velem, arról az Úr már réges-rég tud, célja van vele. A sorsom az Ő hatalmas tenyerében van. Nincs más dolgom, mint hinni és kérni, hogy a szívem csordultig legyen tele szeretettel. Ezért szeretném, hogy a lelki zárándoklatom végállomása az Úr kegyelmében való bemerítkezés lehessen. És szeretném kérni, hogy a gyülekezet tagja lehessek.

Bizonyságtétel

Megtérésem előtt sok bűnös dolgot tettem, amit hol így, hol úgy tudtam palástolni. Ebben a sátán, mint közreműködő és tanácsadó szívesen segédkezett. Nem vagyok büszke ezekre a tettekre. Sokszor a sírás környékez, mert tudom, hogy lélekben nem ilyen vagyok. A bűneim azok, amik elválasztanak Istentől, pedig én hozzá akarok tartozni.

Megtérésem egybeesik kedves feleségem megismerésével. Ő gyülekezetbe járt. Én pedig olyan dolgot tapasztaltam

meg, ami gyökeresen megváltoztatta életemet. A szívemet kérte Jézus, és mire magamhoz tértem az övé lett. Mai napig hálás vagyok, hogy előtte, majd megtérésemkor és most is szeretetével ölel át engem, és hiszem, hogy el nem hagy. Sokat gondolkodtam, hogyan érdemelhetném ki azt, hogy hozzá tartozzak és arra jutottam, hogy hitben és szeretetben kell élnem, Jézus krisztus dicsőségére.

Megtérésem után valami olyat tapasztaltam, amire nem számítottam. Nem gondoltam, hogy emiatt támadások fognak érni a munkahelyen, a barátok között és a családban. A sátán praktikája a sok csipős megjegyzés, hogy a régi Zoltánt szeretnék vissza kapni. De én tudom és hiszem én a Szent Atyámé vagyok és ezeket a támadásokat csak szeretettel és békességgel lehet megharcolni. És, ha alázatosan megbánom bűnömet, Jézus megbocsát nekem. Az én szívem Jézusé és ezért kész vagyok harcolni teljes elmémmel, szívemmel, lelkemmel és erőmmel.

Isten áldása legyen mindannyiunkkal!

Horváth Zoltán

Bizonyságtételem

Hívó családba születtem. Szüleimnek hála egészen kisbaba korom óta járok imaházba, vasárnapi iskolába és ebben a környezetben nőttem fel. Mindig hittem Istenben, ismertem néhány bibliai történetet, azonban ezt nem vettem komolyan. Egy éve viszont egyre jobban kezdtem figyelni a prédikációkra és jobban elgondolkodni a hallottakon. Nyáron a tóalmási élet szava táborban voltam unokatestvéreimmel, ahol sok foglalkozáson és meghitt beszélgetésen vettünk részt. A rendszeres bibliaórák és a naponkénti kiscsoportos áhítatok nagyon elgondolkoztattak. Mindehhez hozzájárult egy különleges élmény, amit a táborba érkezésemkor éltem át. Elfoglalva szálláshelyünket este észre vettem, hogy annak az emeletes ágynak a hátoldalára, ahol alud-

tam a fejem fölötti részen egy igevers gyűjtemény volt felragasztva egy papírlapon. Nagyon meghatott az a pár sor és az, hogy én pont ehhez az ágyhoz kerültem. Az egyik esti alkalmon az ige hirdetés nagyon megérintett. Az alkalom végén volt egy olyan lehetőség, hogy aki az Úr Jézust akarja követni, megbánta bűneit és meg akar térni elfogadva az Ő áldozatát, az imádkozás után kimehet előre. A megtérők között ott álltam én is. Áadtam a szívemet az Úr Jézusnak. Ezért, szeretnék bemerítkezni az Úr Jézus példájára. Az életemet úgy akarom leélni, hogy Őt szolgálom és ehhez a gyülekezethez tartozom.

Simon Dóra

Bizonyságtétel

Kiskoromban minden vasárnap és csütörtökön mentem az imaházba szüleimmel együtt. Eleinte csak játszottam és beszélgettem, valamint rajzolgattam. De ahogy nőttem, figyeltem egyre jobban és jobban. Bibliakörre minden istentisztelet előtt szerettem és még mindig szeretek járni. Legtöbbször aktív résztvevő voltam és vagyok, sok történetet ismertem és ismerek a mai napig is a Bibliából. De egy pogány iskolába járva nehéz hívő életet élni. Épp ezért szerettem volna bemerítkezni. Visszaemlékezve megtérésemre, Tahiban ezen a nyáron szombati istentisztelet közben és után történt minden. Az ige hirdetésén nagyon figyeltem és megértettem azt. Majd kaptunk egy kavicsot, amivel azt csináltunk amit csak akartunk. Hazavisszük, eldobjuk, vagy letesszük a kint felállított kereszt tövébe, ami azt jelentette, hogy a kavicsok mi vagyunk és a bűneink, a kereszt meg Jézus. Én nem gondolkodtam rajta csak letettem a fénylő kereszt aljába, ami Jézus dicsőségét jelentette. Nem azért, mert mindenki letette oda, hanem mert teljes szívemből átadtam szívemet Jézusnak. Aztán a barátaimmal megkértük csoportunk egyik segítőjét, Kovács Sándort, hogy beszéljünk a hitről,

Istenről és az Ő nagyságáról, valamint a bemerítkezésről. Ez számomra nagy erőt, illetve bátorságot adott. Szeretném egész életemben az Urat szolgálni.

Katona Csegő

Bizonyságtételelem

Szüleim születésem óta hoztak a gyülekezetbe.

Először a Kegyelem Alapítvány táborában éreztem úgy, hogy szeretném az Úr Jézust követni. Ott egy este a bemerítésről beszélünk. Azon az estén sokan döntöttek az Úr mellett, köztük én is. A bibliakörben rengeteg történetet vettünk Jézusról, amelyek erősítették hitemet. A gyülekezeti gyerek Tahiban táborban eltöltött idő is sokat segített, ahol sok új történetet vettünk, igaz kicsit viccesebben, hogy a gyerekek is megértsék. A tavalyi Kegyelem Alapítvány tábora óta jártam barátkozókra és egyre jobban éreztem azt, hogy szeretnék bemerítkezni, és hogy Isten szeret. Bemerítkezni azért szeretnék, mert hiszek Istenben, vele akarom leélni az életem maradék részét.

Viktóri Martin

Megszületett

Megszületett.

Éjszaka volt és ragyogtak fenn a csillagok.
Én hiszem a szép csodát,
Hogy kedvéért kigyúlt egy égi lámpa
És jött szüzen érte Máriát.

Megszületett.

És élt harminchárom évet.
Én hiszem a bús csodát,
Hogy kereszten halt, feltámadott
És elevenen a mennybe szállt.

Megszületett.

(Sipos Domokos)

Ifirovat

Sok szeretettel köszöntök mindenkit, így december elején az ifjúság nevében. A következő néhány sorban szeretnék beszámolni az elmúlt egy hónap eseményeiről, programjairól, hogy a Testvérek is lássák, mi minden történt velünk ebben az időszakban.

Természetesen így a félév vége felé minden egyes ifi tagnak rengeteg dolga van az iskolában, egyetemen és a munkahelyeken is. Téma-záró dolgozatok, zárthelyik és sok-sok kihívás vár minket a hétköznapiakban, így még fontosabb, hogy tudjunk elég időt tölteni Istennel. A hétköznapijainkat ezek a problémák, nehézségek töltik ki és mindannyiunknak felüdülést jelent a péntek esti ifi óra. Itt szerető barátok körében mondhatjuk el, hogy mi bánt és mi az, amiért hálásak vagyunk. Jó együtt, egymásért imádkozni. Nagyon jó látni azt, ahogyan Isten munkálkodik a közösségünkben. Olyan értékes és tehetséges emberek járnak az ifinkbe, amire kevés helyen van példa, és mindenki megtalálta azt a helyet, ahol szolgálni tud közöttünk. Péntek estéinken az ifi egy új tagja Rádi Attila mindig valamilyen süteménnyel lep meg bennünket, amit ezúton is köszönünk neki. A dicsőítő csoportunk új tagokkal bővült és példaértékű az az elszántság és áldozatvállalás, amivel ők minden pénteken felkészülten kiállnak elénk, hogy az éneklés minél szebb lehessen. Már az ifi óra kezdete előtt találkozunk, imádkozunk, és gyakorolunk, hogy a dicsőítésünk ne csak a szívünkben, hanem a hangokban is Istent dicsőítő lehessen. Az ifi órák tartásában nagyon sokan részt vesznek, így sokat épülünk egymás gondolatai által. Van továbbá olyan, aki az étkezésért felelős, van, akinek a laptopkezelés a feladata és olyan is, aki az éneklés szolgálatában segít. Természetesen a jó hangulatot és vidámságot is mindig garantálja néhány ember és olyan is van közöttünk, aki arra figyel, hogy minden szükséges felszerelésünk, eszközünk meglegyen az ifi teremben. Tele van a szívem hálával Istennek azért, hogy egy ilyen ifjúság tagja lehetek.

Ahogy említettem a péntek estéink különleges szerepet töltenek be a hetünkben, és mindig kicsit rossz érzéssel megyünk haza, mert szívesen maradnánk még együtt a többiekkel.

Éppen ezért november 1-én szombaton ifjúsági napot tartottunk, amikor is az egész napot együtt töltöttük. Délelőtt találkoztunk a fiatalokkal, tartottunk egy játékos ifjúsági órát, énekeltünk és jó nagyot pizzáztunk. A délután folyamán pedig megvalósítottuk egy régi ter-
vünket... egy hatalmas fát festettünk az ifi terem falára. Erre a fára, majd képeretek kerülnek, amikben az ifjúságról lesznek képek. Természetesen a munka oroszlánrészét a lányok végezték, a fiúk egy része ezalatt segítséget nyújtott egy költözésnél, a másik fele pedig nézte, ahogy dolgozunk. Az estét egy közös játékkal zártuk, a terem minden adottságát kihasználva, amiben elsősorban a fiúk vettek részt (hiszen mi lányok még mindig festettünk).

Néhányan részt vettek a Kiskőrösi Ifjúsági Konferencián november 14-16. között. A konferencia „Az erő legyen veled!” mottót kapta. Mind voltunk már fáradtak és erőtlenek. Mindannyiunkat borítottak már el a hullámok. Mindannyian éreztük, hogy most aztán már tényleg elégünk van. De mi az oka ennek? És hogyan lehet rajta segíteni? Hogyan élhetünk győzelmes életet, ami sugárzik az erőtől? Honnan szerezzük az erőt, hogy talpra álljunk, és ott is maradjunk? A hétvégén ezekre a kérdésekre kaphattunk választ. Ebben Révész Lajos (Székesfehérvár) és felesége, illetve Nemes Nándor (Kiskőrös) lelkipásztorok voltak segítségünkre, akik Isten erejének titkaiba vezettek be minket. Ahogy tavaly, idén is a Budapesti Worship vezette a dicsőítést. Nagyon áldásos hétvége volt.

Nagy örömmel készültünk a november 23-i bemerítésre is. Egy ilyen alkalom mindig nagy dolog egy gyülekezet életében, így az ifi is nagy örömmel várta ezt a napot, különösen azért, mert az ifjúságunk egy tagja, Buffham Nóri is a bemerítkezők között volt. A nyaralások alkalmával sokat beszélgettünk vele, igyekeztünk segítséget nyújtani neki és válaszolni a kérdéseire. Hálásak vagyunk azért, hogy eljuttott eddig a döntésig, és mint Testvért köszönthettük közöttünk.

Így az adventi időszakban, a karácsonyra készülve ugyancsak vár ránk néhány program. Szeretnénk elmenni korcsolyázni, hogy azt a sok sütit, amit ifi órákon megettünk az elmúlt időben, egy kicsit lemozogjuk. A karácsonyra készülve már igyekeztünk az ifi termet is feldí-

szíteni: égősorral, gyertyákkal, kis díszekkel igyekeztünk karácsonyi hangulatot teremteni. Azonban nem csak a termet, hanem a szívünket is igyekszünk díszbe öltöztetni és felkészíteni a várakozás időszakában, ezért az elkövetkezendő néhány ifjúsági óra ennek jegyében fog telni.

Lovász Debóra

MÉGIS ELJÖTT – MIÉRT ?

Várakozással telt kor volt az, „*amikor eljött az időnek teljessége,*” (Gal.4:4a). Már több mint négyszáz éve nem volt kinyilatkoztatás az utolsó próféta– Malakiás – óta. Közben sok gondolkodó írt az eljövendő Messiásról, felrúháza őt a próféták által jövendölt csodás uralkodói tulajdonságokkal. Ezekből azonban kimaradtak az Úr

szolgájáról szóló énekek, Ésaiás Szenvedő Szolgáról szóló próféciája (Ésaiás 53. fejezete), ezzel szemben dominánsan szólaltak meg a helyreállítás politikai és – nemzeti vágyai az intertestamentális (Ó –és Újszövetség) közötti kor irodalmában. Nemcsak Izráel népe volt telve a várakozással, de Ázsiában a Kr. előtti 6. században elindult a buddhizmus, az iráni fennsíkról terjedő Zarathusztra (Zoroaszter) vallása a messiási aranykor váradalmait is befolyásolták, találkozóva a zsidó írásmagyarázók gondolataival. Így akarva akaratlanul is bekövetkezett a várakozás, amely a tanítók által is elmélyült az egyszerű vallásos emberben.

Hogyan fogadták azt akit évszázadok óta vártak? „*az övéi nem fogadták be őt*” (Jn.1:11.). Megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta és jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. (Lk.2:7.) Döbbenetes „nem” a válasz az érkező Messiás fogadására, Heródes még gyilkos szándékkal is tetézi az elutasítást (Mt.2:3-4, 16-17).

A megszülető gyermeket, akit angyalok jelentenek ki a betlehemi pásztoroknak, akihez csillag vezet el a napkeleti bölcseket, otthon saját népe nem fogadja, értetlen az események miatt, mint az írástudók (Mt.2:4-6).

Ezt a születést ünnepeljük karácsonykor, mert szükségesnek érezték Krisztus követői, hogy Mesterüknek legyen ünnepe, amikor Isten földre szállott ajándékára emlékezünk. Aki annak ellenére megérkezett, hogy nem volt

hely számára. Mégis megérkezett úgy, hogy megüresítette magát, szolgálai formát vett fel (Fil.2:7). A

próféta még így kiáltott fel: „Bárcsak szétszakítanád az eget és leszálnál”, és ez így is történt, eljött az Isten fia, hogy vele új kezdődjön. A törvény betöltésével nem tette azt érvénytelenné, hanem elvette a kárhoztatás erejét. A benne hívőt meggyógyította, bűnét megbocsátotta. Tanított a felebarát és az ellenség szeretetére, vitázott az

önigazakkal – még ha vallásos tekintélyek voltak is - tanított a példázatokkal, alázatával példát mutatott, sőt erőt adott az erőtleneknek.

Mindenben „*engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig*” (Fil.2:8). Annak, Aki elküldte Őt.

Ezért jött el „*Mert Isten Őt rendelte áldozatul azoknak, akik az ő vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa... igazgá teszi azt is, aki Jézusban hisz*” (Róm. 3:25-26). Karácsonykor éppen azt ünnepeljük, hogy Isten nem az emberi vágyakat szolgálta ki, hanem üdvözítő, helyreállító hatalmát adta tudtul mindenkinek, aki bűnössége tudatában él. „*Az Írás mindenkit bűn alá rekesztett, hogy az ígéret a Jézus Krisztusban vetett hit alapján adassék azoknak akik hisznek.*” (Gal.3:22). És Jézus úgy szeretett, hogy kimondta: „*Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok...*” (Ján.15:13-14) Azóta is érvényesek szavai „*Ti barátaim...*” Mi, a lázadók, az engedetlenek, a törtető, a szeretetlenek, az ön igazak, tisztátalanok, elbizakodottak... „*barátaim*”, „*életét adja*”. Így adta érettem is. Ereje van szavának.

Vigyáznunk kell éppen ezért az ünnepre, a közvetlenségére, családiasságára és szentségére egyaránt. Ma, amikor a „*vallásos piac*” mellett a „*hiúság vására*” is kínálja igen változatos és kívánatos áruit, könnyen elvesz a „*betlehemi gyermek*”. Aki a kereszthalál éretünk hozott botrányáig, nem az ünneplés, hanem az üdvözítő szeretet által élt isten-emberi életében mutatta meg, hogy ki is az „*Embernek Fia*”, „*nem szít viszályt és nem kiáltoz, senki sem hallja hangját az utcán*” (Mt.12:19). Azért ünnepeljük és dicsőítjük Őt, mert megváltott bennünket bűneinkből, és Isten gyermekei lehetünk a belé vetett hitünk által.

(Kiss Emil – Testvérek, 2009.dec.)

Ne ítélkezzetek...!

Divatos lett a mai világban, hogy mindenki mindenhez felületesen, de nagyon határozottan hozzászól! Az emberek hihetetlenül bátran ítélkeznek, élők és holtak felett! Sokszor rácsodálkozom arra, hogy olyan emberek, akik szinte semmit nem tettek le az asztalra, milyen vehemenciával törnek pálcát mások felett!

Félelmetes az a bátorság, ahogyan biztos próbák nélkül megszólhatnak, elítélnek, sárral dobálózhatnak az emberek! Ezek a felületes kirohanások nagyon mély sebeket okoznak! Az ilyen stílus nemcsak az evangéliumtól van fényévekre, hanem a holnapot építő, normális emberi kommunikációtól is!

A mi Urunk Jézus Krisztus világosan elmondta nekünk: Ne ítélkezzetek, hogy fölöttetek se ítélkezzenek! Amilyen ítélettel ti ítélkeztetek, olyannal fognak majd fölöttetek is ítélkezni. Amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak majd nektek is visszamérni.

Miért látod meg a szálkát embertársad szemében, amikor a magadéban a gerendát sem veszed észre? Hogy mondhatod embertársadnak, hogy hadd vegyem ki a szemedből a szálkát, amikor a magad szemében gerenda van? Képmutató! Előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, s akkor hozzáláthatsz ahhoz, hogy kivedd a szálkát embertársad szeméből! (Mt.7:1.)

Ami elgondolkoztat, az az, hogy ez az ítélkező, mindent leszóló, nyafogó vírus, feltartóztatathatatlanul ott burjánzik a közösségeinkben, mondhatni szívesen látott vendég lett! Az ebola vírus is támad, de ellene összerándulunk, védekezünk, próbáljuk bölcsen legyőzni azt! A büntetés nélkül társait elítélő, megszóló, kigúnyoló ember, a társadalmunk ebolája, mely biztosan szétrágja, megöli közösségeinket, ha nem védekezünk ellene! Régebben azt mondták, hogy egy tisztességes polgár, egy úriember, nem beszélve keresztényről, nem engedhet meg magának bármilyen stílust, mert aki nem tud vigyázni a modorára, az nem való tisztességes emberek közösségébe, azzal nem ülünk le egy asztalhoz! Jó lenne megtanulni ezt őseinktől!

Aszalt szilvás pulykamell recept

Hozzávalók (6 főre): 1 kg [pulykamell](#) egyben, 5 dkg füstölt kenyérszalonna, 10 dkg szeletelt [bacon](#), 20 dkg aszalt szilva, só

Elkészítés: A füstölt szalonnát vékony csíkokra vágjuk (kb. 3x0,5 cm), majd ezekkel a csíkokkal sűrűn megtűzdeljük a pulykamellet. A húst óvatosan megsózzuk (a szalonnák sósságát is figyelembe véve), majd a szeletelt bacon-nel befedjük. Sütőzacskóba helyezük a pulykát. A szilvákat és a megmaradt szalonnadarabokat a hús köré rendezzük. A sütőzacskót lezárjuk, egy kb. 20x30 cm-es tepsibe helyezük, és a sütőben pirosra sütjük a húst. Tálaláskor a húst vékonyan szeleteljük, a főtt aszalt szilvával és krumplipürével tálaljuk.

H U M O R

- Miből készül a gyapjú kesztyű?
- Kezesbárányból.

- Hogy hívják Stallone dublőrjét?
- Pótszilveszter.

- Hogy hívják a cukrásztanulók vizsgadolgozatát?
- Desszertáció.

- Áll egy tehen a buszmegállóban. Ha megjön a busz, hova fog fészálni?
- Legelőre.

- Láttad a legutóbbi meccsünket? Lottem két gyönyörű gólt!
- Nem láttam. És mi lett a végeredmény?
- 1:1

- Mi a különbség a méh és a darázs között?
- A darázs nem gyűjt fémhulladékot.

- Hogy hívják a bunbano tehenet?
- Bocsi bocsi tarka.

- Ketten jönnek kifelé az erdőből.
Az egyik futva.
A másik medve.

- Mit csinálnak a várvédők ha unatkoznak?
- Elfoglalják magukat.

MEGHÍVÓ

In Medias Brass Quintet koncert

Sok szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt első lemezünk bemutató hangversenyeire.

A lemez és a koncertek műsorát a Baptista Központi Énekkar közreműködése és Ott Rezső átiratai teszik különlegessé.

- 2014. december 12. 19h
Egyetemi templom (Budapest, V. ker. Egyetem tér) (a hangverseny fővédnöke az V. kerület polgármestere: Szentgyörgyvölgyi Péter)
- 2014. december 13. 16h
József utcai Baptista Imaház
(Budapest, VIII. ker. József utca 12.)
- **2014. december 14. 17h**
Pesterzsébeti Baptista Imaház
(Budapest XX. ker. Ady Endre u. 58.)
- 2014. december 20. 19h
Váci székesegyház Jótékonysági koncert a váci Jávorszky Ödön Kórház javára (Vác, Konstantin tér 1.)

A koncerten közreműködik a

Központi Baptista Énekkar, vez.: Oláh Gábor, továbbá Tóka Ágoston, Tóth Sámuel (orgona, zongora), Maros Ádám (ütő)

Műsor:

- G.F. Händel: Örvendj, világ!
- Michael Praetorius: Szép rózsabimbó
- Arcangelo Corelli: Karácsonyi Concerto
- Ott Rezső: Veni, veni Emmanuel (gregorián dallam alapján)
- Ott Rezső: Dicsőség a mennyben az Istennek (magyar karácsonyi ének alapján)
- Olasz karácsonyi ének: Kicsi Jézus, aludjál!
- Ott Rezső: Aranyszárnyú angyal (francia karácsonyi ének alapján)
- Ott Rezső: Csodáknak csodája (görögkatolikus népének alapján)
- Franz Gruber: Csendes éj
- John Rutter: Candlelight Carol
- Ott Rezső: Soha nem volt még ilyen áldott éj (magyar karácsonyi ének alapján)

- John Rutter: Sepherd's Pipe Carol
- John Rutter: Angels' Carol
- Középkori latin himnusz: Adeste, fideles

A műsorváltozás jogát fenntartjuk.
A koncertekre a belépés díjtalan.

Kiemelt alkalmaink

12. 07.	17.00	ADVENT II. / Evangélizáció
Kulcsár Tibor lp. szolgálata
12. 14.	17.00	ADVENT III.
Központi Énekkar és In Medias Brass Quintet koncert
12. 21.	15.00	Nyugdíjasok Karácsonyi ünnepe
12. 25.	10.00	KARÁCSONYI ISTENTISZTELET
	17.00	KARÁCSONYI ISTENTISZTELET
12. 26.	10.00	GYERMEKEK KARÁCSONYA
12. 31.	18.00	Óévi Istentisztelet
	20.00	Szilveszteri gyülekezeti est
1. 1.	10.00	Újévi Istentisztelet

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Előljárási megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu